

РЕШЕНИЕ

№ 3525

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3001** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 10323 от 31.03.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 165 от 20.02.2020 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя О. Ч. Л. срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 19180 - 08233 – 091 – 001 от 18.11.2019 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 166 от 31.01.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

Жалбоподателят отправя молба до съда да отмени РА, тъй като е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва изводите на органите по приходите, че право на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано, защото не били извършени облагаеми доставки поради неустановен произход на стоите и недоказан кадрови ресурс за извършване на услугите. Допълнително се излагат подробни доводи по съществото на спора. В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и

възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 19180 – 08233 – 020 – 001 от 28.12.2019 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, С. Т. К., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. (заместник на Е. М. С. на 28.12.2018 г.), е възложила извършването на ревизия на [фирма]. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност от 01.04.2016 г. до 31.03.2018 г. и от 01.09.2014 г. до 31.10.2015 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и С. А. К., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 13.02.2019 г. по електронен път.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 19180 – 08233 – 020 – 002 от 09.05.2019 г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор, срокът за приключване на ревизията е продължен до 13.06.2019 г. Заповедта е връчена по електронен път на 13.05.2019 г.

Със заповед за изменение на ЗВР № Р – 2222 – 19180 – 08233 – 020 – 003 от 11.06.2019 г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор, срокът за приключване на ревизията е продължен до 13.07.2019 г. Заповедта е връчена по електронен път на 19.06.2019 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 19180 – 08233 – 092 – 001 от 19.09.2019 г., връчен на 03.10.2019 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 19180 – 08233 – 091 – 001 от 18.11.2019 г., с който са установени задължения по ЗДДС, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 75 679,40 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и са начислени лихви за просрочие в размер на 23_202,70 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 03 – 3938 от 03.12.2019 г. г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 2250 от 10.12.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК ответникът е издал решение № 166 от 31.01.2019 г., с което потвърдил РА.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: Установено е, че през ревизираните периоди [фирма] е извършвал строителни услуги – монтаж на гипсокартон, окачени тавани, монтаж на двойни подове, полагане шпакловки и боя. Не разполага със собствени и наети обекти. Разполагал е с наети на трудови договори четири лица и трима работещи съдружници, както и собствени транспортни средства – два леки и един товарен автомобил. Регистриран е по реда на ЗДДС, считано от 12.07.2012 г.

На жалбоподателя по електронен път са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. В отговор той е дал писмени обяснения и е представил документи, които са подробно описани и коментирани в ревизионния доклад.

Посетен е счетоводният офис на дружеството, като действията са документирани с Протокол № 1596962 от 12.07.2019 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на изброените

по-горе дружества – преки доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са отразени в ПИНП, описани в РД. За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ, връчени им по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към досието, поради неоткриване на дружествата на декларираните адреси. За целта са извършени по две посещения на адресите за кореспонденция, отразени в съответните протоколи, изготвените съобщения са поставени на определеното за целта място в съответната ТД на НАП и са публикувани в Интернет. Изпратени са писма с обратна разписка, както и електронни съобщения. Нито едно от проверените дружества не е представило изисканите му документи и писмени обяснения. Отделно от това, в хода на ревизията са направени справки за относими към преките доставчици обстоятелства по данни, налични в информационната система на НАП.

В ревизионния доклад са обсъдени и анализирани представените от жалбоподателя документи, както и данните, получени от информационната система на НАП за доставчиците. Направен е извод, че не са налице доказателства за реално извършване на фактурираните доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. С оглед това ревизиращият екип е приел, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по издадени от спорните дружества фактури не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС. Спорните доставки, по които жалбоподателят е получател, са описани в РД с издател, номер на фактура, дата, стойност и начислен ДДС по данъчни периоди.

При извършени проверки в информационната система на НАП е установено, че в дневниците за продажби на [фирма] не са отразени издадени на [фирма] фактури, а [фирма], [фирма] и [фирма] са отразили в дневниците за продажби част от издадените на жалбоподателя фактури. [фирма] и [фирма] са издали фактури на жалбоподателя с начислен ДДС след дерегистрацията си по реда на ЗДДС.

В съответствие с принципа на служебно начало, органите по приходите са изискали и анализирали и документите, с които разполага жалбоподателят, във връзка с декларираните доставки от горепосочените дружества. Представени са копия на процесните фактури, сключени договори и приложения към тях, протоколи за завършени СМР, книги за инструктаж по безопасност и здраве при работа, декларации от работници, касови бонове и справки за счетоводното отразяване на фактурите.

Извършени са служебни проверки в ИС на НАП, резултатите от които са взети предвид и отразени в констативната част на РД. Установено е, че [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са имали персонал, а останалите доставчици са декларирали наети лица на трудови договори на длъжности, несъответстващи на документираните доставки. Освен липса на доказателства за кадрова обезпеченост, не са представени и такива за техническа обезпеченост на доставчиците.

Отбелязано е също така, че доставчиците са със служебно прекратени регистрации по ЗДДС и имат данъчни задължения в големи размери. При анализ на дневниците им за покупки е установено, че не са декларирали разходи, необходими за извършване на реална стопанска дейност. Фактурират и получават доставки на стоки и услуги, без да е конкретизиран видът им, вкл. от доставчици с рисков профил.

След преценка на събраните доказателства и установените обстоятелства ревизиращият екип е приел, че не е доказано реалното извършване на услугите /СМР/ от изброените по – горе в решението дружества. Посочено е, че спорните фактури не отразяват реално извършени доставки по смисъла на ЗДДС. На основание чл. 68, ал. 1,

т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в оспорвания размер.

С РА са извършени корекции на декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди, както следва:

1. Непризнато право на приспадане на данъчен в размер на 3 851,00 лв. за м. 09.2013 г., м. 10.2013 г. и м. 11.2014 г. по 5 фактури с предмет на доставка – СМР по договор и протокол акт обр. 19, издадени от [фирма]. Към фактурите са приложени касови бонове и актове за извършени СМР /монтаж на предстенна обшивка, растерен таван, фриз, УА профил, таван от картон, преградна стена, окачен таван, боядисване, изкърпване на дупки и др./. Между страните са сключени договори за изработка, с които на [фирма] е възложено да извърши сухо строителство и довършителни работи на обекти, по които ревизираното дружество е изпълнител по сключени договори с възложителите [фирма], [фирма] и [фирма]. Всички дейности са превъзложени на [фирма]. Доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2014 г. Не са представени документи от подизпълнител.

2. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 985,40 лв. за м. 04.2015 г. по фактура № 0...0315 от 27.04.2015 г. с предмет на доставка – строително-монтажни работи по акт обр. 19, издадена от [фирма]. Между страните е сключен договор за изработка на 02.03.2015 г., с който на изпълнителя [фирма] е възложено да извърши сухо строителство и довършителни работи на обект: Многофункционален комплекс „С. С. П.“, [населено място], с материали на възложителя [фирма]. Приложени са Акт № 1 за действително извършени СМР от [фирма] към 27.04.2015 г. /519,58 кв. м. таван от гипсокартон, 385 кв. м. предстенна обшивка и 71,55 л. м. обръщане/, декларации от две лица, твърдящи, че са полагали труд на посочения обект и издадена фактура на основния възложител на СМР за обекта – [фирма]. Доставчикът е разполагал с общ работник в горското стопанство и склададжия и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. Не са представени документи от подизпълнител. През м. 04.2015 г. е декларира поупки на машина и други стоки и материали, но не са декларирани получени услуги. На доставчика е извършена ревизия по ЗДДС, вкл. за м. 04.2015 г., при която е установено, че не разполага с кадрови и технически персонал, обекти, транспортни средства и др. активи за извършване на реална стопанска дейност. Има регистриран ЕКАФП на обект за продажба на автомобили и мотоциклети. За процесната фактура органите по приходите са счели, че не документира реално осъществена облагаема доставка, и е с невярно съдържание.

3. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 15 290,00 лв. за м. 04.2016 г., м. 05.2016 г., м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г., м. 10.2016 г. и м. 11.2016 г. по 19 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – извършени СМР съгласно протокол. Част от процесните фактури са издадени след deregистрацията на [фирма] по реда на ЗДДС /11.10.2016 г./. От оспорвания са представени копия на процесните фактури, придружени с касови бонове и актове за действително извършени СМР /монтаж на предстенна обшивка с вата и найлон, преградна стена, шпакловане, боядисване на решетки, изкърпване на дупки, боядисване с латекс, качване на строителни материали, подмяна пана растер, монтаж на врати, прозорци и др./. Между страните са сключени договори за изработка, с които на [фирма] е възложено да извърши сухо строителство и довършителни работи

на обекти, по които жалбоподателя е изпълнител по сключени договори с възложителите [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и др. Впоследствие всички дейности са превъзложени на [фирма]. Доставчикът е разполагал с назначени на трудови договори две лица на длъжности технически организатор и мениджър проучване на пазари. Не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г.

4. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 725,00 лв. за м. 12.2014 г., м. 01.2015 г., м. 02.2015 г., м. 03.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., м. 06.2015 г., м. 07.2015 г., м. 08.2015 г., м. 09.2015 г. и м. 10.2015 г. по 21 фактури с предмет на доставка – СМР съгласно протокол, издадени от [фирма]. Процесните фактури не са отразени от доставчика в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. По преписката са приложени сключени между страните договори за изработка, актове за действително извършени СМР от [фирма] /демонтаж щендерна стена, обръщане страници с гипсокартон, освежаване стари стени с латекс, полагане шпакловка по гипсокартон, монтаж ръбохранител, изграждане на преградни стени и др./; декларации от М. С. И., твърдящ че е полагал труд с работодател [фирма]; издадени фактури от [фирма] на основни възложители на СМР за обекти: площад „П.“ №2, Б. офис „М.“ №1, У., „С. С.“ П. – [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица и не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2014 г. Не представя документи от подизпълнител.

5. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 680,00 лв. за м. 12.2016 г., м. 01.2017 г., м. 02.2017 г., м. 03.2017 г., м. 04.2017 г. и м. 05.2017 г. по 19 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка- извършени СМР съгласно протокол. Част от процесните фактури са издадени след deregистрацията на [фирма] по реда на ЗДДС /29.05.2017 г./. От жалбоподателя са представени копия на процесните фактури, придружени с касови бонове и актове за действително извършени СМР /монтаж на предстенна обшивка, преградна стена, обръщане около врати и прозорци, таван от гипсокартон, скрито осветление, шпакловка, боядисване с латекс и др./. Между страните са сключени договори за изработка, с които на [фирма] е възложено да извърши сухо строителство и довършителни работи на обекти, по които оспорващият е изпълнител по сключени договори с възложителите [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и др. Впоследствие дейностите са превъзложени на [фирма]. По преписката са приложени декларации от три лица, твърдящи че са полагали труд с работодател [фирма], но при служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица. Не представя и документи от подизпълнител. Декларира дейност „търговия на дребно извън търговски обекти“.

6. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 050,00 лв. за м. 03.2018 г. по 3 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – извършени СМР по протокол. От ревизираното дружество са представени копия на процесните фактури, придружени с касови бонове и актове за действително извършени СМР /монтаж на предстенна обшивка, обръщане, окачен таван, направа на П куфар и колона, затваряне на преградна стена и др./. Между страните са сключени договори за изработка, с които на [фирма] е възложено да извърши сухо строителство и довършителни работи на обекти, по които оспорващият е изпълнител по сключени договори с възложителите [фирма] и [фирма]. Впоследствие дейностите са превъзложени на [фирма]. По преписката са приложени декларации от две лица, твърдящи че са полагали труд с работодател [фирма], но при служебна проверка в

информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори. Не представя и документи от подизпълнител. Не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. Декларира дейност „търговия на дребно извън търговски обекти“.

7. Непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24_098,00 лв. за м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 10.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г. по 26 фактури с предмет на доставка – извършени СМР съгласно акт обр. 19, издадени от [фирма]. Част от процесните фактури не са отразени от доставчика в дневниците за продажби. От жалбоподателя са представени копия на процесните фактури, придружени с касови бонове и актове за действително извършени СМР /монтаж на предстенна обшивка, обръщане около врати и прозорци, скрито осветление, таван от гипсокартон, фриз, монтаж на куфар и др./. Между страните са сключени договори за изработка, с които на [фирма] е възложено да извърши сухо строителство и довършителни работи на обекти, по които ревизираното дружество е изпълнител по сключен договор с възложителя [фирма]. Впоследствие дейностите са превъзложени на [фирма]. По преписката са приложени декларации от пет лица, твърдящи, че са полагали труд с работодател [фирма], но при служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е разполагал с назначени на трудови договори лица. Не представя и документи от подизпълнител. Декларира дейност „търговия на дребно извън търговски обекти“.

Установените данни за доставчиците и липсата на доказателства за редовно заведена счетоводна отчетност от тяхна страна – същите не са осигурили достъп на ревизиращите и не е извършена проверка на оригиналните им счетоводни документи, са възпрепятствали органите по приходите да установят връзка между отделните документи, осчетоводените операции и осъществените доставки.

След преценка на събраните доказателства и установените обстоятелства ревизиращият екип е приел, че не е доказано извършването на услугите от изброените по-горе в решението дружества. Посочено е, че спорните фактури не отразяват реално извършени доставки по смисъла на ЗДДС. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в оспорвания размер. Направен е извод, че жалбоподателят е знаел или няма как да не е знаел, че участва в данъчна измама с цел намаляване на дължимия по ЗДДС данък за внасяне.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

За да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да са изпълнени условията, посочени в чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС. По своята правна същност правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, правните последици по който могат за възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи, като първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка.

По отношение на потвърдената част на РА следва да се има предвид, че чл. 68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС гласи, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната, каквото е предвиждането на чл. 69, ал. 1, т.1 от с.з. и който гласи, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне: 1. данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави; 2. начисления данък при внос на стоки по чл. 56 и 57 и 3. изискуемия от него данък като платец по глава осма.

В конкретния случай спорът се свежда именно до реалното изпълнение на фактурираните доставки.

Наличието на реално извършена доставка е първата изискуема от закона предпоставка за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит. Видно от мотивите на Решение от 26 май 2005, А. J., C-536/03 на СЕС, т. 24 и 25, правото на приспадане възниква в момента на действителното осъществяване на доставката на стоката или услугата, утежнена с ДДС за приспадане. В Решение от 06.12.2012 г., [фирма] по дело C-285/11, Решение от 31.01.2013 г., [фирма] по дело C-643/11, СЕС е приел, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. Само по себе си посочването на ДДС във фактура, без реално да

е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане за получателя. Фактура, която не документира реално осъществена облагаема доставка на стоки или услуги, е с невярно съдържание. Издаването и използването от получателя за упражняване на право на данъчен кредит на фактури с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама. Така Решение от 07.12.2010 г., по дело С-285/09, т. 49, съгласно която общностното право не изключва възможността държавите членки да считат съставянето на фиктивни фактури, посочващи неправомерно ДДС, като опит за данъчна измама.

След като жалбоподателят сочи като доставчици издателите на съответните фактури, по силата на чл. 170, ал. 1 от АПК, негова е тежестта да докаже, че доставките са извършени именно от тези икономически субекти. В практиката си ВАС многократно е имал повод да се произнесе по въпроса за наличието на доставка като факт от обективната действителност и като такъв, подлежащ на пряко установяване с документи. За разлика от него липсата на доставка не подлежи на пряко доказване. Такъв извод може да бъде направен само след обстоен анализ и преценка на други установени факти и обстоятелства и след като се съобразят видът и характерът на обективизираните с фактури търговски сделки. В случая това именно е сторил ревизиращия екип. Органите по приходите са изследвали представените от жалбоподателя документи и в резултат на това са формирали обоснован извод за липса на доказателства доставките по процесните фактури да са извършени от издателите им. Вzeti са предвид и са съобразени и данните в информационната система на НАП, които са послужили като допълнителна обосновка на направените в хода на ревизията фактически констатации и правни изводи.

Когато фактурата документира доставка на услуга, следва да се установи и докаже не само предаването и приемането на резултата от съответната услуга, а и възможността на доставчика да я извърши. В конкретния случай липсват обективни данни, че услугите по процесните фактури са извършени от издателите на фактурите. В хода на ревизионното производство по отношение на издателите на спорните фактури е установено, включително чрез данните в информационната система на НАП, че не е възможно да се установи реално извършвана търговска дейност, нейния вид, характер, предмет, място на изпълнение, използван персонал, наличие на активи. Оттам няма и обективни доказателства за възможността на съответните дружества да осигурят действителното и реално изпълнение на отразените във фактурите доставки.

Позоваването на съдебна практика на СЕС в жалбата не води до друг извод, тъй като цитирането и обсъждането на такава практика следва да стане само след като се обсъдят конкретните доказателствата и се

извърши преценката за това дали законосъобразно или не е отказано правото на данъчен кредит. В конкретния случай, именно общата преценка на събраните доказателства и на установените в хода на ревизията факти и обстоятелства води до извода, че се касае за фактури, издадени без да са налице реално развили се търговски взаимоотношения между жалбоподателя и изброените по - горе дружества.

Макар и като косвено доказателство, но в подкрепа на извода за липса на реални доставки е установеното при проверка в регистрите на НАП, че дружествата са със служебно прекратени регистрации по ЗДДС с наличие на изискуеми данъчни задължения. Част от процесните фактурите са издадени след дерегистрацията на доставчиците по реда на ЗДДС, т. е. същите са издадени без правно основание, съответно за получателя [фирма] не възниква право на приспадане на данъчен кредит по тях.

Така, при констатирано неспазване на обективните критерии, заложиени в Директивата за ДДС за наличие на доставка, съответно при установяване на липса на доставка, невъзможно е получателят да не знае, че участва в привидни сделки. В случая, невъзможно е получателят да не знае, че процесните фактури не отразяват реални доставки, след като е страна по тях, поради което и с декларирането им претендира право на данъчен кредит, за което знае, че не е възникнало. Следователно, органите по приходите законосъобразно и обосновано са отказали да признаят право на приспадане, тъй като въз основа на обективни данни е установено, че това право е упражнено въз основа на фактури с цел изкуствено създаване на условия за правото на приспадане на данъчен кредит. Изкуственото създаване на условия за получаване на изгода, каквато в случая представлява правото на приспадане на данъчен кредит се определя като злоупотреба (т. 74 и т. 75 от Решение от 21.02.2006 по дело С - 255/02). Под данъчна измама следва да се разбира всяко действие или бездействие, водещо до въвеждане в заблуждение, целящо или имащо за краен резултат ощетяване на бюджета. Наличието на издадена от доставчика фактура не е достатъчно основание да се приеме, че реално е извършена доставка.

От всичко изложено следва изводът, че посочените в процесните фактури доставчици не са осъществили спорните доставки, поради което не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в претендирания от жалбоподателя размер – общо за ревизираните периоди – 75 679,40 лв.

По изложените съображения жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди в обжалваната част като законосъобразен.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 19180 - 08233 – 091 – 001 от 18.11.2019 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 166 от 31.01.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ и материален интерес от 75 679,40 лв., главница и 23 202,70 лв. лихви, общо – 98 882,10 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: